

Den Blå Anemone digt Kaj Munk 1943
Musik : Egil Harder 1945

Hvad var det dog, der skete?
Mit vinterfrosne hjertes kvarts
må smelte ved at se det
den første dag i marts.
Hvad gennembrød den sorte jord
og gav den med sit søblå flor
et stænk af himlens tone?
Den lille anemone, jeg planted dér i fjor.

På Lolland jeg den hentede,
et kærtegn fra min fødeø.
Så gik jeg her og ventede
og tænkte: »Den må dø;
den savner jo sit skovkvarter,
sin lune luft, sit fede ler;
i denne fjendske zone
forgår min anemone; jeg ser den aldrig mer«.

Nu står den der og nikker
så sejersæl i Jyllands grus
ukuelig og sikker trods ensomhed og gus,
som om alverdens modgang her
har givet den et større værd,
en lille amazone og dog min anemone
som søens bølge skær.

Hvad var det dog, der skete?
Mit hjerte koldt og hårdt som kvarts
det smelter ved at se det den første dag i marts.
Jeg tænkte: »Evig skiltes ad
min sjæl og glæden«. da jeg sad
i vint'rens grumme done.
Nu gør min anemone sig atter fri og glad.

For denne rene farve
den er mig som en vårens dåb,
den la'r mig nyfødt arve en evighed af håb.
Så bøjer jeg mig da mod jord
og stryger ømt dit silkeflor,
en flig af nådens trone.
Du lille anemone, hvor er vor skaber stor!

1 Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler;

alt fl ygted storsten over strand,
ham følger viltre svaler.

2 Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

3 Men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af travet.

4 Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

5 Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

6 Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kerne.

7 Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi fi nder.

8 Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

9 For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

10 Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage!

Bjørnen Vågner

Tekst: Benny Andersen. Musik: Traditionel

Når den slumrende bjørn i sit hi
vågner op efter langvarig dvale
og går ned i de grønnende dale
er den russiske vinter forbi.

Den er slunken og finder et sted
hvor bier har efterladt honning
men den savner en plyspelset dronning
den kan dele sin livsglæde med.

Ved en flod hvor den sorte stork står
og forellerne springer så sprælske
ser han hende han drømte at elske
dukke frem af den russiske vår.

Det er solskin og forår igen
efter vinterens hvasse strabadsfrost -
Vær velkommen, du signede Glasnost
og vel mødt, du, min elskede ven!

Selvom hunbjørnen først er lidt sky
si'r hun ja til sin kærlige mage.
De går - uden at se sig tilbage -
mod en sommer, forjættende ny.

Barndommens land.

Tidens mælketand.
Verden er ny for dit øje.
Folk er to-tre meter høje
så de må bøje sig ned til dig.

Fluen er blå. Kilder på min tå.
Og et par myrer du kender
hygger sig på dine hænder.
Skrubtudsen tisser en tår før den går.

Solen er varm. Stikker på din arm
ligesom hvepse og bier.
De er så gale. De svier.
Regnormen føles så blød. Den er sød.

Slog du dit ben på en kampesten?
Kom - lad mig puste på skrammen.

Vi skal ha lappet dig sammen.
Du må vist hellere få plaster på.

Verden er stor. Kaldes 'Moder Jord'.
Der findes børn der må flygte,
men du har intet at frygte.
Ingen skal mishandle dig håber jeg.

Græsset er højt som et fuglefløjt.
Solen er ude af syne. Putter sig under sin dyne.
Gaber måske - lissom du - sover nu.

Barndommens land. Nu er jeg en mand.
Tit har jeg lyst til at love
solskin og dejlige skove.
Men der er lang vej igen. Sov, min ven.

1 Go' nu nat og gå nu lige hjem

mens du stadig er ved dine fulde fem.
Jeg ved godt at på din vej
lurer fristelser på dig
.....(nynnes)
go' nu nat og gå nu lige hjem.

2 Go' nu nat og gå nu lige hjem
eller skævt - når bare du når uskadt frem.
Kig på månen - den er hal'
som en knækket æggeskal
.....(nynnes)
go' nu nat og gå nu lige hjem.

3 Go' nu nat og gå nu lige hjem.
Der er dem, der holder dørene på klem.
Jeg ta'r hele døren a'
venter på dig nat og da'
.....(nynnes)
go' nu nat og gå nu lige hjem.

4 Vi har sunget, vi har grædt, vi har grint.
I flere timer har vi haft det smadderfint.
Det gi'r no'et at tænke på. nu da timerne bli'r små
.....(nynnes)
go' nu nat og gå nu lige hjem.

5 Go' nu nat men gå nu ikke bort.
Vi har livet for os, selvom det er kort.

Vi skal dele tykt og tyndt.
Bare se at få begyndt -
vi er her ikke kun til pynt!
Go' nu nat og gå nu lige hjem.

Svantes lykkelige dag C

Melodi og tekst: Benny Andersen -
Se, hvilken morgenstund!
Solen er rød og rund.
Nina er gået i bad.
Jeg' spiser ostemad.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Blomsterne blomstrer op. Der går en edderkop.
Fuglene flyver i flok når de er mange nok.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Græsset er grønt og vådt, Bierne har det godt.
Lungerne frådser i luft. Åh, hvilken snerleduft!
Glæden er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Sang under brusebad. Hun må vist være glad.
Himlen er temmelig blå. Det ka jeg godt forstå.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Nu kommer Nina ud, nøgen, med fugtig hud,
kysser mig kærligt og går ind for at re' sit hår.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Vennesangen A

Jeg elsker at side alene,
og drømme og fantasere,
men har jeg været længe nok alene,
vil jeg ikke være alene mere,
så er det godt at ha' en rigtig ven,
og ha' nogen at snakke med igen.
En man kan dele sine drømme med,
lege eller danse eller svømme med,
det er rart at være alene-men
det er bedst at ha' en ven.

Det er dejligt at vandre alene,

og kigge på blomster og bier,
og på fugle, der sidder på grene,
vil jeg ikke være alene mere,
så er det godt at ha' en rigtig ven.
og ha' nogen at snakke med igen.
Enten en med bukser eller kjole på,
bare der er en man kan stole på-
det er rart at være alene- men
det er bedst at ha' en ven.

jeg tænker hemmelige tanker,
som andre slet ikke aner,
og kun en ven skal man fortælle,
sine hemmelige planer,
så er det godt at ha' en rigtig ven,
og ha' nogen at betro sig til igen.
Du kan være tynd eller tem'lig fed,
bare du kan holde på en hemmelighed-
det er rart at være alene-men
det er bedst at ha' en ven.

Jeg elsker at lege alene,
og tegne og modellere,
men har jeg leget længe nok alene,
så vil jeg ikke lege alene mere,
så er det godt at ha' en rigtig ven,
og ha' nogen at lege med igen.
en man kan hoppe eller gynge med,
en man kan grine eller synge med.
det er rart at være alene-men
det er bedst at ha' en VEN!

Sensommervise Em

Musik & Tekst: Kirsten og Finn Jørgensen

Æbler lyser rødt på træernes grene,
høsten går ind.
Går igennem skoven ganske alene,
stille i sind.

Omk:
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

Sommerbrisen danner krusning på søen,

mystisk og sort.
Stæreflokke svæver højt over øen -
snart tager de bort.

Gyldne farver...

Duft af brænderøg blandt brunlige bregner,
blåsorte bær.
Stille summen mellem blade som blegner -
af' tnen er nær...

Gyldne farver...

Modne rønnebær bag dybgrønne grene
rødt titter frem -
Går igennem skoven ganske alene -
nu må jeg hjem!

Gyldne farver...

When I'm sixty-four

I When I get older losing my hair
Many years from now
Will you still be sending me a Valentine
Birthday greetings bottle of wine
If I'd been out till quarter to three
Would you lock the door
Will you still need me, will you still feed me
When I'm sixty-four

You'll be older too
And if you say the word
I could stay with you

2 I could be handy, mending a fuse
When your lights have gone
You can knit a sweater by the fireside
Sunday mornings go for a ride
Doing the garden, digging the weeds
Who could ask for more
Will you still need me, will you still feed me
When I'm sixty-four
Every summer we can rent a cottage
In the Isle of Wight, if it's not too dear
We shall scrimp and save
Grandchildren on your knee
Vera, Chuck and Dave

3 Send me a postcard, drop me a line
Stating point of view
Indicate precisely what you mean to say
Yours sincerely, wasting away
Give me your answer, fill in a form
Mine for evermore
Will you still need me, will you still feed me
When I'm sixty-four

I skovens dybe, stille ro, hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted mangan gang
til fuglens glade sang,
der er idyllisk stille fred, i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

Hør landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund,
end kvidrer lidt en stund.
I mosen kvækker højt en frø,
stærkt damper mark og sø,
nu klokken tier, - aftnens fred
sig stille sænker ned.

Tekst: H. C. Andersen, 1829
Melodi: J. C. Gebauer, 1846
Hist, hvor vejen slår en bugt,
ligger der et hus så smukt - x 2
væggene lidt skæve stå,
ruderne er ganske små,
døren synker halvt i knæ,
hunden goer, det lille kræ,
under taget svaler kvid're,
solen synker og så vid're.

I den røde aften sol
sidder moder i sin stol - x 2
kinden luer dobbelt rød,
barnet har hun på sit skød,
drengen er så frisk og sund,
æblekinden rød og rund,
se, hvor hun i spøg ham banker
på de søde pusselanker!

Katten står og krummer ryg,

<p>men forstyrres af en myg - x 2 barsk han den med poten slår og igen som hofmand står, moder klapper barnets kind, se, hvor sødt det sover ind, drømmer om de engle smukke i sin lille, pæne vugge.</p> <p>Melodi: Carsten Johs. Mørch - Tekst: Niels Brunse</p> <p><u>G Godmorgen, lille land!</u> Et land med sol, et land med dis, med kyst af sten og sand, som havets bølger slikker, med bakker skabt af is, koldt eller venligt skiftevis.</p> <p>Godmorgen, ø ved ø! Nu ser vi Danmarks buetegn med blink af hav og sø, de slanke, lyse broer. I sol, i blæst, i regn bærer de os fra egn til egn.</p> <p>Godmorgen, hver og en, som sidder ved et morgenbord fra Skagens hvide gren til Gedsers lange odde, på vores prik mod nord her på den kuglerunde jord.</p> <p>Godmorgen, stå nu op! Stå ud af drøm og tankespind og stræk din tunge krop, for ingen er alene; når verden lukkes ind, bygger vi bro fra sind til sind.</p> <p>Jeg ved, hvor der findes en have så skøn C Tekst: Mads Hansen, 1870 Melodi: J. A. P. Schulz, 1790</p> <p><u>Jeg ved, hvor der findes en have så skøn,</u> hvor søen er blå, og hvor skoven er grøn, hvor fuglene bygger i løv hækkens ly og flyver hver morgen med sang over sky.</p>	<p>Og midt i den friske og gyngende sø der dukker af dybet den dejligste ø, og søen af prægtige skibe er fuld - og øen af frugt og af blomster og guld.</p> <p>Der risler en kilde, der rinder en å, og højene ere så runde og små, og engen er blød, så det ret er en lyst at tumle sig der og få lettet sit bryst.</p> <p>Der danse småpiger med blomster i hat, en rød og en hvid har på brystet de sat, og drengene lege med harpe og sværd og synge så glade om danemænds færd.</p> <p>Jeg tror det for vist, at der ej er en plet på jorden, hvor alt er så blødt og så net som haven, hvor øen i søen er lagt, kom, så skal jeg vise dig hele dens pragt!</p> <p>Se ud over dal, over mark, over sund, så ser du en have med løvsal i lund, med blomster i enge og sølvspejl i vand, og haven er Danmark, vort fædreland.</p> <p><u>A Barndommens Land</u> Benny Andersen</p> <p>Barndommens land. Tidens mælketand. Verden er ny for dit øje. Folk er to-tre meter høje så de må bøje sig ned til dig.</p> <p>Fluen er blå. Kilder på min tå. Og et par myrer du kender hygger sig på dine hænder. Skrubtudsen tisser en tår for den går.</p> <p>Solen er varm. Stikker på din arm ligesom hvepse og bier. De er så gale. De svier.</p>	<p>Regnormen føles så blød. Den er sød.</p> <p>Slog du dit ben på en kampesten? Kom - lad mig puste på skrammen. Vi skal ha lappet dig sammen. Du må vist hellere få plaster på.</p> <p>Verden er stor. Kaldes 'Moder Jord'. Der findes børn der må flygte, men du har intet at frygte. Ingen skal mishandle dig -- håber jeg.</p> <p>Græsset er højt som et fuglefløjt. Solen er ude af syne. Putter sig under sin dyne. Gaber måske - lissom du - sover nu.</p> <p>Barndommens land. Nu er jeg en mand. Tit har jeg lyst til at love solskin og dejlige skove. Men der er lang vej igen. Sov, min ven.</p> <p><u>Det haver så nyligen regnet</u> Tekst: Johan Ottosen, 1890 Melodi: Dansk folkemelodi</p> <p>Det haver så nyligen regnet, det har stormet og pisket i vor lund. Frø af ugræs er føget over hegnet, åg på nakke og lås for vor mund. Årets løb har sin lov, der blev lyst i vor skov, ak, hvor kort, indtil alt er stormens rov.</p> <p>Det har regnet - men regnen gav grøde, det har stormet - men stormen gjorde stærk. Som de tro'de, at skoven alt var øde, så de vårkraftens spirende værk.</p>	<p>For de gamle, som faldt, er der ny overalt, de vil møde, hver gang der bliver kaldt.</p> <p>Og de tro'de, at hjertebånd kan briste, og de tro'de, at glemmes kan vor ret! De skal vide, de aldrig ser de sidste, de skal vide, at ingen bliver træt. Thi som årene randt, sås det: båndene bandt, kræfter fødtes for kræfterne, som svandt.</p> <p>De kan spærre med farver og med pæle, de kan lokke med løfter og med løn, - fælles sprog giver vore tanker mæle, fælles vilje gør kampdagen skøn. Nye stridsmænd skal der, nye stridsmænd skal her slutte kreds om den fane, vi har kær.</p> <p>Ja - det haver så nyligen regnet, og de træer de drypper endnu, mangen eg er for uvejret segnet, men endda er vi frejdige i hu; viger ej ud af spor, for vi kender det ord: Det har slet ingen hast for dem, som tror, - viger ej ud af spor, for vi kender det ord: Det har slet ingen hast for dem, som tror.</p> <p><u>1 Vem kan segla förutan vind?</u> Vem kan ro utan åror? Vem kan skiljas från vännen sin utan att fälla tårar?</p> <p>2 Jag kan segla förutan vind. Jag kan ro utan åror. Men ej skiljas från vännen min utan att fälla tårar.</p> <p><u>On a waggon bound for market</u> there's a calf with a mournful eye. High above him there's a swallow, winging swiftly through the sky.</p> <p>How the winds are laughing,</p>
---	--	---	--

<p>they laugh with all their might. Laugh and laugh the whole day through, and half the summer`s night.</p> <p>Donna, Donna, Donna, Donna; Donna, Donna, Donna, Don. Donna, Donna, Donna, Donna; Donna, Donna, Donna, Don.</p> <p>"Stop complaining!" said the farmer, Who told you a calf to be ? Why don't you have wings to fly with, like the swallow so proud and free?" + Chorus</p> <p>How the winds are laughing,</p> <p>Calves are easily bound and slaughtered, never knowing the reason why. But whoever treasures freedom, like the swallow has learned to fly. + Chorus</p> <p>How the winds are laughing, ----</p> <p><u>Jeg drømte om atten svaner i nat</u> og såmænd også lidt om dig. Og du bad mig om atten kys i min drøm, og jeg gad ikke sige nej. Min ven, lad mig vide, om du kunne lide, hvis jeg bare var vågnet, da jeg drømte du kom så du intet fik bedt mig om.</p> <p>Jeg så dig skam fra mit vindu' i går men du så ikke mig, min ven. Jo, du kom her forbi mit vindu' i går men forsvandt så, gud ved hvorhen. Min ven, lad mig vide, om du kunne lide, hvis jeg havde slå't vinduet op en to tre, og du så, der var én at se.</p> <p>Min drøm nu i dag, den regner det i og jeg gir dig min paraply. Under den er du tryk i læ og ly for hvert eneste utæt sky. Min ven, lad mig vide, om du kunne lide, hvis jeg blot lod det regne, så du stod der konfus</p>	<p>li'så våd som en druknet mus.</p> <p>Jeg drømte om atten svaner i nat, og såmænd også lidt om dig. Og du bad mig om atten kys i min drøm, og jeg gad ikke sige nej. Min ven, lad mig videm om du kunne lide hvis jeg bare var vågnet, da jeg drømte du kom så du intet fik bedt mig om.</p> <p><u>Masser af succes</u> og det der hører til masser af fede spotlights privatliv og musik.</p> <p>Fra job til job koncert uden stop iskolde garderober autografer og sceneskræk.</p> <p>Men om natten når lyset brænder ud og alt bli'r stille er du ene åh så ene.</p> <p>Venner en masse halvtomme glas kærtegn og glemte løfter kontrakter og gas.</p> <p>Ja døgn uden hvil hej mand, prøv nu på og smil ikke ja og spred dine smukke vinger og flyv som en fugl.</p> <p>Men om natten når lyset brænder ud og alt bli'r stille er du ene åh så ene.</p> <p>Men om natten når lyset brænder ud og alt bli'r stille er du ene åh så ene.</p> <p><u>496 21 Am Her er en sang om en mand, der hed Larsen,</u> det' ham man møder på gaden hver da', og han var tem'lig uheldig med livet, som han ellers havde ventet meget a'. Det sku' vær' så godt og så' det faktisk skidt.</p> <p>Han var født i en nobel familje, og hans forældre de sa' ham så tit: Når du bli'r stor og ska' til og ha' stilling, ska' du få dig no'et der' absolut solidt</p> <p>(Han kom i skole og lærte at fedte for dem der' store og tæve dem der' små.</p>	<p>Han lærte osse at la' vær' med at spørge og tro på det han ik' ku' forstå.)</p> <p>(Som alle andre fik Larsen eksamen og gik i sheiktøj og følte sig stor. Han tænkte: Først nu begynder vi livet, men en skønne dag blev han sat på kontor.)</p> <p>Han havde regnet med avancementer og ganske vist var der chancer ret tit, men de blev nappet af chefens nevøer, skønt i mange år had' Larsen gået og slidt.</p> <p>Han havde tænkt sig et hus med garage og rigtig have som ku' vær' hans egen, men det blev kun til to vær'lser med kammer og til cykel og en bus, når der var regn.</p> <p>Han havde tænkt sig en blomstrende kone og mange glæder og børn sku' de ha', men der var ikke til børn i hans gage, og hans kone blomstred' altfor hurtigt a'.</p> <p>Han havde tænkt sig så mangt og så meget men overalt var der altså hejst stop. Og sådan går det for alle de Larsner, som man aldrig ka' få til at vågne op. Det sku' vær' så godt men nu' det faktisk skidt.</p> <p><u>I skovens dybe, stille ro</u> Tekst: Fritz Andersen, 1864 Melodi: Folkemelodi</p> <p>I skovens dybe, stille ro, hvor sangerhære bo, hvor sjælen lytted mangan gang til fuglens glade sang, der er idyllisk stille fred i skovens ensomhed, og hjertets længsler tie her, hvor fred og hvile er.</p> <p>Hør landsbyklokken lyder ned, bebuder aftenfred, småfuglen, før den går til blund, end kvidrer lidt en stund. I mosen kvækker højt en frø,</p>	<p>stærkt damper mark og sø, nu klokken tier, - aftens fred sig stille sænker ned.</p> <p><u>In the town where I was born</u> Lived a man who sailed to sea And he told us of his life In the land of submarines So we sailed up to the sun Till we found a sea of green And we lived beneath the waves In our yellow submarine</p> <p>We all live in a yellow submarine Yellow submarine, yellow submarine x 2</p> <p>And our friends are all aboard Many more of them live next door And the band begins to play We all live in a yellow submarine Yellow submarine, yellow submarine x 2</p> <p>As we live a life of ease Every one of us has all we need Sky of blue and sea of green In our yellow submarine We all live in a yellow submarine x 4</p> <p><u>Oh, we ain't got a barrel of money</u> Maybe we're ragged and funny But we'll travel along singing a song Side by side</p> <p>Don't know what's coming tomorrow Maybe it's trouble and sorrow But we'll travel the road sharin' our load Side by side</p> <p>Through all kind of weather What if the sky should fall As long as we're together, It doesn't matter at all</p> <p>When they've all had their quarrels and parted We'll be the same as we started Just to travel along singing a song Side by side</p>
--	--	---	---